

Տարեկան գինը 10 ռուբլի կես տարվան 5 ռուբլի... Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисе, Редакция «Мшаке», Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak», Տ է լ է Ք օ Ն № 253:

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի եւ տոն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկով: Տ է լ է Ք օ Ն № 253:

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐԱՅԻՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Հողագործի մասին հոգատարութիւն.— ՆՏԻՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Գիւղացին ուսումնարան չունի. Նամակ Բարսեղանիք. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Գարկապետանիք. Արտաքին լուրեր.— ՀՅՈՒՄՈՐԻՆԵՐ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐՅԱՆ. Յուցանանդէսը:

ՀՈՂԱԳՈՐԾԻ ՄԱՍԻՆ ՀՈՎՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Թիֆլիսում, երեքշաբթի օր, Հոկտեմբերի 23-ին, բացվեց դարձեալ մի ժողով, որ վերջինն է այն ժողովների շարքում, որոնք տեղի ունեցան Թիֆլիսում Կովկասեան ցուցահանդէսի առիթով:

Նախորդ ժողովներում քննվեցին կաթնատնտեսութեան, անասնապահութեան, անասնաբուժութեան, այգեգործութեան և գինեգործութեան խնդիրները: Ներկայ ժողովում պէտք է քննվեն այն բոլոր հարցերը, որոնք կապ ունեն դաշտային տնտեսութեան և հողագործութեան հետ:

Ներկայ հողագործական ժողովի առաջին նիստում յարուցվեց մի կենսական հարց, այն է, թէ ինչպէս մատակարարենք մեր հողագործ ժողովրդին սերմացու իր դաշտերը սերմանելու համար:

Երբ երկու տարի առաջ Ախալքալաքի գաւառը պահանջ ունէր սերմացուի, թէ տեղական վարուժիչը և թէ մասնագէտ գիւղատնտեսները չը գիտէին, որ տեղից վերջինի այդ սերմը: Նոյն վիճակի մէջ էին Գրիգորի տասնեակ տարիների ընթացքում Գանձակի, Թիֆլիսի և Երևանեան նահանգների շատ տեղեր, իսկ այս տարի Անիայի գաւառը, որ բերել տուեց իր համար աշնանայանի սերմեր Կարսի նահանգի հարաւարեւմտեան գիւղերից:

Ուրիշ տեղերից բերած սերմերը կարող են լինել և աղող և անաղող: Ի հարկէ,

երբ փորձը աղող է կարելի է միայն ուրախանալ, բայց երբ անաղող է այն ժամանակ խորհրդատուները վրա ծանրանում է մի մեծ պատասխանատուութիւն: Եւ անկասկած շատ ցաւալի է, որ անաղող գէպերի թիւը փոքր չէ մեր գիւղական շրջանում:

Որպէս զի գիւղական ժողովրդի վիճակի հետ խաղեր չը խաղանք և նրա տնտեսութիւնը վտանգի չենթարկենք, մենք պարտաւոր ենք լուրջ կերպով ուսումնասիրել, թէ մեր երկրի այս և այն տեղի հացահատիկը որ տեղերի համար կարող է պիտանի լինել և սերմելուց յետոյ ապարդիւնաւոր հետեւանքներ: Բացի այդ հիմնական և խոշոր հարցից, անկասկած կարելի է, որ առհասարակ մի շարք ցուցումներ ժողովին մեր հողագործին առաջարկելու աւելի լաւ և բեղմնաւոր սերմացուներ:

Եթէ հողագործական ժողովին աղողվէր յարուցված հարցին տալ գործնական իրաւորութիւն, նա կը տար վարչական մարմինների և գիւղատնտեսների ձեռքը միջոց օգնութեան գալու մեր գիւղացիներին այն դէպքերում, երբ նրանք որոնում են լաւ սերմացուներ իրանց դաշտերը սերմանելու համար:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԻՒՂԱՑԻՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԱՆ ՉՈՒՆԻ

Գիւղական ժողովրդի բարեկեցութիւնը եւ ինքնաճանաչութիւնը զարթոյնելու միջոցներից մէկը պիտի որոնել ուսումնարանների թիւը շատացնելու ձգտման մէջ: Բայց մենք չունենք ձեռնարկողներ, չունենք օգնողներ, չունենք նոյն իսկ ցանկացողներ այդ հանրագուտ միտքը տարածելու հարկաւոր շրջաններում: Անցել են այն ժամանակները, երբ գիւղերում միակ գրագէտները Սաղոսու եւ Նարսիս ընկնում, թէ եւ դրանց աշխատանքն է այդ աղողի եկամտաբխական աղբիւրը, թէ եւ դրանց գումար ջրաբնէն է անտեսական կեանքի գլխաւոր գործօնը: Մնացած գումարը վայելում են մանր ու խոշոր կապիտալիստները եւ կարուածատէրերը: Այդպիսի պայմաններում այդ հարուստ երկրում էլ աղքատութիւնը բացարձակ երեւոյթ չէ կազմում: Նրա 38 միլիոն ազգաբնակչութիւնից միայն 11 միլիոնն է ունեւոր: Բուտի ասեով՝ Լոնդոնի բնակիչների 35% ամենաաղքատ վիճակի մէջ է: Միայն 1890 թւականին 31 հոգի մեռել են սովից:

Անհաւատարմութեան նոյնպիսի երեւոյթներ նկատվում են նաեւ ուրիշ երկրներում: Ֆրանսիայում, Բելգիայում, Ամերիկայում, Գերմանիայում եւ այլն. իբրեւ ապացոյց բաւական է կարգալ Վուրմի աշխատութիւնը— («ЖИЗНЬ И МЕЦЕДИХЪ РАБОЧИХЪ»), որի մէջ միմանկ ետեւից անցնում են գերմանական բանուորների կեանքից վերցրած մտայն և մտքով պատկերները— նրանց ազրուտը, բնակարանները, հիւանդութիւնները, սնունդը, տնտեսութիւնը եւ այլն...

Բայց պէտք է աչքի առաջ ունենալ, որ արտասահմանեան բանուորների վիճակը վատ է միայն տեղական պայմանների ու միւս դասակարգերի համեմատութեամբ: Իսկ եթէ նրանց համեմատելու լինենք մեր կովկասեան եւ մասնաւոր նախահանգների բանուորների հետ, այն ժամանակ կը տեսնենք, որ նրանք իրանց կալուածական պահանջներով, իրանց նիստ ու կացով և մտաւոր կրթութեամբ անչափ բարձր են մեր բանուորներից և ամենայն իրաւամբ վերջիններս «ազանքը» կարող են համարվել:

Արտասահմանեան բանուորների մէջ չափազանց զարգացած է ընկերական ոգին, այդ պատճառով էլ նրանց կազմակերպութիւններն օրէցօր բարձրանում են եւ անդամների թիւը:

Միայն ուրեմն աւերող գումարից միայն 500,000,000 Ք. է աշխատաւոր դասակարգին:

*) Док. Гобсонъ: «Проблемы бѣдности и безработицы».

րեկ կարգադրող արհաւիրներն էին, երբ գիւղացին բացի բարեւագիրն ու սանադը՝ գրականական ուրիշ ծիւղերի մասին գաղափար չունէր, երբ նրա մաքի հորիզոնը իր քահանայի իմացածից հետոն չէր թափանցում: Անոնի են այն տարիները, երբ հողը շատ էր եւ տարիս էր առատ բերք, երբ կեանքը չունէր արդի բարդ պահանջները, երբ հարկերը թեթեւ էին:

Այժմ յոյս դնել հողից ստացած արգելանքի վրա գիւղացին չէ վստահանում. նա ստիպված է փոքրի շատէ պահով կեանք վայելելու համար ճանապարհ հարթել ուրիշ միջոցներով: Բնատուր եւ ուսումով, որոնց նշանակութիւնը նա լաւ է հասկացել: Գիւղացին շատ է ցանկանում ունենալ ուսումնարան, բայց միջոցներ չեն ներուժ որդուն շարք սովորեցնել: Նա այժմ ստիպութեամբ գործում է վերջին կոպէկները այդ բարենպաստ գործը իրականացնելու համար, իմանալով, որ ուսումը իր որդու ապագայ կեանքի յենակէտներից մէկը կարող է լինել: Մինչդեռ մեր կրթական հարցները վատնվում են արտասահմանում կանանց նոր տարրի հազուադէպ: Չայլովի թանգարանի փոփոխների, վառվառն աղամանից մատանիների վրա, աղքատ գիւղացին կոպէկներ է ժողովում լոյսի եւ գիտութեան ասածար կառուցանելու: Բայց շատ կան կոպէկաւոր գիւղացիներ: Ոչ, հարկաւոր է հասկացնել զիմացողին: Խրախուսել, նպաստել, օգնել գիւղացուն նիւթագին եւ բարոյագին, հարկաւոր է ջանք գործ դնել նրա ցանկացած ուսումնարանների թիւը շատացնել: Նրանց կից արհեստանոցներ շինել, գիւղատնտեսական գիտելիքներ սովորեցնել:

Բանի որ Հիւսիսային Կովկասը եւ Գուրթայի նահանգները ծածկված են ուսումնարանների մի խիտ ցանցով, Անդրկովկասի մի քանի գաւառներում գիւղական ուսումնարանները կարելի է մասնաւոր համարել: Վերջիններ, օրինակի համար, Սուրբուզի, Երասրի, Արարայէի, Արմանյիի եւ այլ գաւառները, որոնք

մեծանում: Դեռ 1898 թւականին կազմակերպված բանուորների թիւը հասնում էր *): Անգլիայում . . . . . 1,644,591 հոգի Հիւսիսային Ամերիկայում 1,000,000 » Գերմանիայում . . . . . 700,000 » Ֆրանսիայում . . . . . 419,761 » Աւստրո-Ունգարիայում . . . . . 105,855 » Եվրոպայում . . . . . 174,181 » Բելգիայում . . . . . 70,000 » Հոլանդիայում . . . . . 126,669 » Դանիայում . . . . . 96,295 » Նորվեգիայում . . . . . 24,000 » Եվրոպայում . . . . . 50,000 »

Պարզ է, որ կազմակերպութիւնների շնորհիւ արտասահմանեան բանուորները կարողանում են միմեանց փոխադարձ օգնութիւն հասցնել, ընդհանուր շահերը պաշտպանել եւ այդպիսով իրանց համար աւելի բարեւոք վիճակ ստեղծել: Մեր բանուորները զօրեկ են այդ միջոցի շրջապատող սոցիալական պայմաններն էլ աւելի վատ են, ուստի եւ նրանց համար ստեղծվել է մի աննախանձելի դրութիւն, որի մոայլ պատկերը ցնցում կարող է առաջացնել ամեն մի զգայուն սրտում: Սակայն դիմենք փաստերին:

Նախային արդիւնաբերութեան զարգացման հետ զուգահեռաբար մեծանում է տեղական բանուորների թիւը: Իբրեւ ապացոյց վերջիններ վերջին հիշատակար:

1896 եղել է 92 ֆիրմա 8176 բանուորներով 1897 » 100 » 10952 » 1898 » 140 » 13705 » 1899 » 180 » 16895 » 1900 » 167 » 21253 »

Այդպէս ուրեմն հինգ տարվայ ընթացքում բանուորների թիւը գրեթէ երեք անգամ աւելցնել է: Դա միայն նախահանգների բանուորների թիւն է, եթէ վերջիններ գործարանական բանուորներն էլ, այն ժամանակ աւելի մեծ

*) Prof. W. Sombort: «Dennoch!».

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՅՈՒՑԱԶԱՆԴԵՍԸ

XVII

Նախային արդիւնաբերութիւնը

Խօսելով նախային արդիւնաբերութեան մասին, մենք մինչեւ այժմ աչքի առաջ ունենք գլխաւորապէս նրա արտաքին կողմը, որի առաջնակարգ գերակատարներն էին նախային բուրգերը—կապիտալիստները: Բայց որքան էլ որ մեծ կապիտալիստ մտցնվեն գործի մէջ, որքան էլ որ կատարելագործվի տեխնիկան, այնու ամենայնիւ նախահանգների աղողութիւնը զգալի չափով կարված է այն կեղտոտ ու անպահանջ էակներից, որոնք յայտնի են «բանուորներ» անունով: Իւրաքանչիւր հանրապետութիւն համար բանուորներ աւելի մեծ անհրաժեշտութիւն են կազմում, քան թէ չօգնելով արտաքինը, որը միայն բանուորների խելով ու ջուտ ձեռքբերով է կենդանութիւն ստանում—չարժուում:

Իժարադարձ կանգաւորներից շատ քչերն են հասկանում այդ իրողութիւնը եւ հասկացողներն էլ միայն պալլիտառով միջոցներով են իրանց պարբեր կատարում: Եւստերի համար նախահանգների եւ գործարանի անշունչ իրերի աւելի մեծ խնամքի են արժանի, քան թէ շարժուն էակները—բանուորները: Երբ բանուորը հիւանդանում է, թէ եւ նրան հնարաւորութիւն են տալիս ձրի բժշկվելու, բայց բաւականանում են միայն դրանով եւ այնուհետեւ նրա վիճակը թողնում են անզուժ բաղդի հանդէսին:

Երբ բանուորը մի օր եւ է դժբաղդ դէպքում զրկվում է աշխատելու ընդունակութիւնից,

Table with 2 columns: Category and Amount. Includes rows for 'Հողավոր' (200,000,000), 'Օգնութիւն' (250,000,000), 'Տրուտ' (350,000,000), 'Օրավոր' (500,000,000), and a total of 1,300,000,000.

Այդպէս ուրեմն աւերող գումարից միայն 500,000,000 Ք. է աշխատաւոր դասակարգին:

*) Док. Гобсонъ: «Проблемы бѣдности и безработицы».

շատ աղքատ են ուսումնարանների թիւով: Չանգեղութիւն պէս մի լայնատարած գաւառ, որ իր տարածութեամբ յետ չէ մնում միջին Ռուսիայի կամ Լեհաստանի նահանգներից, ունի միայն ինչ տարրական դպրոց: Այս գաւառում կան բազմամարդ եւ միանգամայն ժողոված գիւղեր, ինչպէս են Երկաւոյ, Ագարակ, Եղվարդ, Սոջանան, Ղարաղլաղ, Թուրք Ալիզուլի եւ այլ գիւղեր, որոնց ներկայումս անհրաժեշտ է ունենալ ուսումնարաններ:

Ի հարկէ, ցանկալի է, որ ուսումնարանները լինէին երկրպետան, որպէս զի աւարտող աշակերտները ունենային համեմատաբար մտաւոր մեծ պաշար եւ չուտով չը մոռանային սովորածը: Ինչպէս լինում է միդանեան ուսումնարաններում աւարտողների հետ: Բայց երկրպետան ուսումնարանը պահանջում է գիւղացուց մեծ ծախսեր, ուստի նա հարկադրված է լինում դիմել քաղաքացեակ հարուստ համագիւղացիներին, որոնցից շատերը չեն զլանում օգնութեան ձեռք մեկնել: Այս դէպքում շնորհակալութեան եւ ուշադրութեան արժանի են իրանց ցոյց տուած բարեւազօղու գործի համար զանգեղութիւնը բազմաթիւ պ.պ. Գասպար Տէր-Մարգարեան եւ Գրիգոր Ապրէսեան: Այս պարոններից առաջինը հիմնում է իր հայրենի Երվանդի գիւղում երկրպետան աղայոց եւ օրիորդաց ուսումնարան, խոստանալով ցմահ հողալ ուսումնարանի ծախսերը, իսկ երկրորդը նոյնպէս հիմնում է իր հայրենի Ղարաղլաղ գիւղում երկրպետան ուսումնարան, որի շինութեան համար գիւղացիների արամադրութեան տակ է դնում 7—8 հազար ռուբլի:

Կը ցանկանք, որ պ.պ. Տէր-Մարգարեանի եւ Ապրէսեանի օրինակին հետեւէին միւս ունեւոր եւ ձեռնառ անձինք եւ օգնութեան ձեռք մեկնէին իրանց համագիւղացիներին՝ աղքատելու նրանց ապագայի անլի դրութիւնից:

Եփր. Մելիք-Շահնազարեան

